

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v právnej veci obchodnej spoločnosti: **V., a.s. „v likvidácii“**, so sídlom T.V., IČO: X., zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, v oddiele Sa, vo vložke číslo X, **o vymenovanie likvidátora**, o odvolaní Ing. M.A., L.B., zast. JUDr. P.V., advokátom, V., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.10.2009, č. k. 43 Cob 254/2009-26, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie Ing. M.A., L.B. **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením potvrdil rozhodnutie Okresného súdu v Banskej Bystrici, č. k. 27 Cbr/49/2009-9 zo dňa 11. júna 2009.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia spoločnosť V., a.s. bola podľa ust. § 68 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. zrušená dňom právoplatnosti uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.09.2008, ktorým súd zrušil konkurz na jej majetok po splnení rozvrhového uznesenia. Keďže v spoločnosti po ukončení konkurzného konania zostal majetok, spoločnosť ukončením konkurzného konania vstúpila do likvidácie.

Okresný súd ako súd registrový uvedené právne skutočnosti zapísal do obchodného registra uznesením, sp. zn. 26Exre/249/2008 zo dňa 29.01.2009. Vzhľadom na skutočnosť, že spoločnosť V., a.s. „v likvidácii“ odo dňa vstupu do likvidácie

bez zbytočného odkladu neustanovila likvidátora, okresný súd napadnutým uznesením v zmysle ust. § 71 ods. 1 Obch. zák. ustanovil za likvidátorov Ing. J., bytom N.D., Ing. T.D., bytom Š.M. a Ing. M.A., L.B., ako členov štatutárneho orgánu - predstavenstva spoločnosti.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal Ing. M. odvolanie, v ktorom namietal, že v čase menovania do funkcie likvidátora spoločnosti už nebol členom štatutárneho orgánu tejto spoločnosti a zároveň, že nedal súhlas na menovanie za likvidátora. Uviedol, že z funkcie člena predstavenstva odstúpil, čo oznámil predstavenstvu aj dozornej rade listom zo dňa 15.6.1999.

Odvolačí súd zo stanov spoločnosti zistil, že ustanovenia článku XI odseku 4 a 5 upravujú postup pri odstúpení z funkcie člena predstavenstva, ako aj určujú lehoty na zvolenie nového člena predstavenstva v prípade odstúpenia z funkcie. Podľa jeho názoru je potrebné v danom prípade pri zisťovaní účinkov odstúpenia z funkcie člena predstavenstva aplikovať predmetné články Stanov spoločnosti a nie ustanovenia Obchodného zákonníka. Preskúmaním vecí odvolací súd zistil, že Ing. M. odstúpil z funkcie člena predstavenstva spoločnosti V., a.s., čo oznámil predstavenstvu aj dozornej rade spoločnosti oznámením zo dňa 15.06.1999. Predstavenstvo prevzalo uvedené oznámenie dňa 15.06.1999 a dozorná rada dňa 16.07.1999. Keďže dozorná rada v stanovách určenej lehote 30 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení z funkcie člena predstavenstva nezvolila nového člena predstavenstva, nemohli nastať účinky vzdania sa Ing. M.A. funkcie člena predstavenstva, v spoločnosti V., a.s.

Odvolačí súd ďalej zistil, že podľa aktuálneho výpisu z obchodného registra spoločnosti V., a.s. je Ing. M. stále zapísaný v obchodnom registri ako člen predstavenstva zrušenej obchodnej spoločnosti. Ing. M. ako člen štatutárneho orgánu - predstavenstva tak spĺňa zákonnú podmienku na jeho vymenovanie za likvidátora zrušenej obchodnej spoločnosti V., a.s. Obchodný zákonník v ust. § 71 ods. 1 výslovne ukladá registrovému súdu vymenovať za likvidátora predovšetkým štatutárny orgán spoločnosti. Keďže spoločnosť V., a.s. nevylenovala bez zbytočného odkladu po jej zrušení žiadneho likvidátora, musel tak urobiť registrový súd, a to postupom podľa § 200e O.s.p. a § 71 ods. 1 Obchodného zákonníka. Štatutárny orgán, ktorý je za likvidátora vymenovaný súdom, sa nemôže funkcie likvidátora vzdať. Môže však podať na súd návrh, aby ho z funkcie likvidátora odvolal, avšak len za predpokladu,

že preukáže, že od neho nie je možné spravodlivo požadovať, aby funkciu likvidátora vykonával.

Proti tomuto uzneseniu podal dovolanie Ing. M. a navrhol, aby ho dovolací súd zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Prípustnosť dovolania opiera o § 237 písm. f/ O.s.p.

Poukazuje na to, že odvolací súd oprel svoje rozhodnutie o stanovú spoločnosti, čiže doplnil dokazovanie, ku ktorému sa účastník nemal možnosť vyjadriť. Z odôvodnenia prvostupňového i odvolacieho súdu rozhodnutie vyplýva, že tento dôkaz bol vykonaný až v druhostupňovom konaní po podaní odvolania. Tým, že odvolací súd tento dôkaz vykonal, pričom nedal účastníkovi žiadnu možnosť sa k nemu vyjadriť, porušil jeho základné ľudské práva vyjadrené v čl. 48 odseku 2 Ústavy SR, vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom. Predmetná skutočnosť zakladá právo podať dovolanie podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Podľa jeho mienky výklad stanov odvolacím súdom, ako aj to, že menovaný je ešte zapísaný v obchodnom registri, by znamenalo reálnu nemožnosť ukončiť výkon funkcie člena predstavenstva odstúpením z funkcie. Pokiaľ by dozorná rada neschválila nového člena, pôvodný člen by túto musel vykonávať neobmedzene dlhý čas, hoci by to bolo v rozpore s jeho vôľou. Takéto ustanovenie Stanov je v rozpore s § 39 Obč. zák. Odstúpenie z funkcie člena predstavenstva musí byť upravené tak, aby sa členovi predstavenstva zaručila reálna možnosť z funkcie odstúpiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal vec podľa ust. § 242 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 243a ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Dovolateľ oprel prípustnosť dovolania proti potvrdzujúcemu uzneseniu súdu prvého stupňa odvolacím súdom o citované ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p., pretože sa domnieva, že sa mu ako účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, pričom namieta, že odvolací súd vykonal dokazovanie novým dôkazom - stanovami spoločnosti - a účastník sa k tomuto novému dôkazu nemohol zodpovedne vyjadriť.

Tento dovolateľov názor nemá oporu v zákone.

Konanie vo veciach obchodného registra je konaním nesporovým, čo značí, že súd neoboznamuje účastníkov s dôkazmi, ani účastníci sa nevyjadrujú.

Súd prvého stupňa vo veci vymenovania likvidátora spoločnosti konal a zistil, že sama spoločnosť po skončení konkurzu na jej majetok po splnení rozvrhového uznesenia vstúpila do likvidácie. Pretože si táto spoločnosť bez zbytočného odkladu nevymenovala likvidátora, musel okresný súd v zmysle § 71 ods. 1 Obch. zák. ustanoviť likvidátora sám, a to na základe dokladov spoločnosti založených v registrovej zložke v OR. Stanovy spoločnosti sú jedným z dokladov, ktoré musí každá spoločnosť mať v tejto zložke založené. Novým dokladom, ktorý nebol založený v tejto zložke bol list dovolateľa, zo dňa 15.6.1999, ktorým oznámil predstavenstvu i dozornej rade spoločnosti odstúpenie z funkcie člena predstavenstva. Táto skutočnosť sa nepreniesla do nových zápisov v OR, pravdepodobne preto bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.1.1999, sp. zn. 25-24K 372/98 na majetok spoločnosti vyhlásený konkurz. Dovolateľ sa vzdal funkcie 6 mesiacov po vyhlásení konkurzu, keď SKP v podstate spravoval majetok a činnosť spoločnosti. Pretože pri vymenovaní likvidátorov nevedel súd prvého stupňa o vzdaní sa funkcie, odvolací súd musel na základe odvolania riešiť situáciu s prihliadnutím na to, ako je v stanovách upravený postup pri odstúpení z funkcie člena predstavenstva. Stanovy nie sú nový doklad.

Podľa komentára k Občianskemu súdnemu poriadku odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie

konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Nie je pritom rozhodujúce, či bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom v odvolacom konaní alebo v konaní pred súdom prvého stupňa.

Dovolací súd konštatoval, že v napadnutom konaní žiadna situácia, ktorá by zodpovedala uvedenej náplni ust. § 237 písm. f/ O.s.p. nenastala a dôvody uvádzané dovolateľom nemožno považovať za spĺňajúce náležitosti tohto ustanovenia. Preto dovolanie v súlade s ust. § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 10. marca 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.